

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-24
لجنة الانتخابات المركزية للكنيست 24
The Central Elections Committee for the 24rd Knesset

Justice Uzi Vogelman
Supreme Court of Israel
Chairman of the Central Elections Committee

قاضي عوزي فوجلמן
المحكمة العليا
رئيس لجنة الانتخابات المركزية

השופט עוזי פוגלמן
בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית

ת"מ 1/24

העותר: מרדכי מייק אטדגי

נגד

- המשיבים:
1. תומר גלאם, ראש עיריית אשקלון
 2. שרה זכריה, חברת מועצת העיר אשקלון
 3. עיריית אשקלון
 4. מרכז השלטון המקומי בישראל

עתירה למתן צו מניעה לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959

בשם העותר: עו"ד תמר קידר

בשם המשיבים 1-3: עו"ד גיא בוסי

בשם המשיב 4: עו"ד נועה בן-אריה; עו"ד נועה בן אבי

החלטה

לפניי עתירה למתן צו מניעה לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: חוק דרכי תעמולה), שבמסגרתה טוען העותר כי פרסום שהופץ לגמלאי העיר אשקלון, המכונה "גמלאון – עיתון גמלאי אשקלון" (להלן: הגמלאון), הוא תעמולת בחירות במימון משאבי ציבור, האסורה לפי סעיף 2א לחוק דרכי תעמולה.

רקע עובדתי

1. מזה מספר שנים, מפיצה עיריית אשקלון (היא המשיבה 3 בהליך דנן) את הגמלאון פעמיים בשנה. הצדדים אינם חלוקים כי הפקת והפצת הגמלאון נעשית ממשאבי העירייה ואף סמל העירייה מתנוסס בראש דף השער שלו. בחודש ספטמבר 2020, החלה המשיבה 3 להפיץ את גיליון מס' 24 של

עמוד 1 מתוך 8

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 9195015 العنوان: مجمع بن-غوريون, أورشليم القدس, 9195015

טלפון هاتف: 02-6753407, פקס فاكس: 02-5669855 דוא"ל البريد الإلكتروني: VadatB@knesset.gov.il

אתר האינטרנט الموقع www.bechirot.gov.il

הגמלאון (להלן: גיליון מס' 24 או הגיליון). בשער העיתון מצולם המשיב 1, ראש עיריית אשקלון, ביחד עם המשיבה 2, חברת מועצת עיריית אשקלון, הממונה על תיק הגמלאים בעירייה (כן יצוין כי המשיבה 2, משמשת כיו"ר ארגון הגמלאים העירוני וכרכזת המערכת של הגיליון). לצדם של השניים מצולמת הגב' חנה נוב, כתבת בגמלאון (להלן: הכתבת). הגיליון כולל עשרות כתבות וראיונות ב-72 עמודי צבע ולענייננו רלוונטיים בעיקר עמודיו הראשונים שכוללים ברכה מטעם המשיב 1 שלצדה תמונתו (בעמ' 2) וראיון שערכה הכתבת עם המשיב 1 (בעמ' 4-7). עוד בגיליון כתבות שונות ובהן, למשל, ראיון עם מנהל בית החולים ברזילי, כתבה על היהודים באשקלון מבית שני ועד התקופה הצלבנית ומאמרים שונים שנוגעים להתנהלות בני הגיל השלישי בתקופת הקורונה.

2. ביום 9.9.2020, פנתה באת כוח העותר למשיבים 1-3 (להלן גם: המשיבים), באמצעות דואר אלקטרוני שנושא "חוברת גמלאון - תעמולת בחירות אסורה - התראה בטרם הגשת עתירה לוועדת הבחירות/חיוב אישי". בפנייתה, ציינה באת כוח העותר כי הפצת הגיליון הינה שימוש אסור במשאבי ציבור לצרכי תעמולה, שכן הגיליון מקדם פוליטית את המשיבים 1-2, במימון משאבי ציבור. כן ביקשה באת כוח העותר כי המשיבים יעצרו את חלוקת הגיליון. משלא התקבלה תשובת המשיבים, הוגשה ביום 13.9.2020 העתירה שלפניי ובגדרה ביקש העותר כי יינתן צו ביניים למניעת הפצתו של גיליון מס' 24. בתגובת המשיבים לבקשה למתן צו ביניים התחייבו כי לא תתבצע חלוקה של העיתון עד להכרעה בעתירה. משכך, ביום 16.9.2020 נתתי תוקף של צו ביניים להתחייבות המשיבים שלא להפיץ את הגיליון נושא העתירה עד להכרעה אחרת.

טענות הצדדים

3. העותר טוען כי גיליון מס' 24 של הגמלאון טומן בחובו תכנים המקדמים פוליטית את המשיבים 1-2, תוך תיאור מיזמים, הישגים ותכניות ביצוע, במימון משאבי ציבור, ולכן פרסומו אסור לפי סעיף 2א לחוק דרכי תעמולה. לשיטת העותר, העיתון "רובו ככולו לרבות עמוד השער" הוא בבחינת קידום פוליטי של המשיבים 1-2. פרסום הגיליון, כך נטען, חורג גם מהנחיות היועץ המשפטי לממשלה בדבר שימוש במשאבי רשות מקומית לצרכי בחירות ומהנחיות שפורסמו בהקשר זה על ידי מבקר המדינה ומשרד הפנים. עוד מפנה העותר להליכים קודמים שנוהלו בעניין הפרות לכאורה של המשיבים 1 ו-3 של חוק דרכי תעמולה, ושהגיעו לידי החלטות סופיות של קודמי, יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-21 ו-22, המשנה לנשיאה השופט ח' מלצר (ער"מ 11/21 גלאם נ' סוויסה 17.12.2019) (להלן: ער"מ 11/21), ושל יושב ראש ועדת הבחירות האזורית באר שבע, סגן הנשיא א' ביתן (תר"מ 23/21 עייש נ' גלאם 23.1.2018). משכך, העותר מבקש כי יינתן צו מניעה קבוע, שיאסור על המשיבים להפיץ או לחלק את גיליון מס' 23; כן מבקש העותר כי אורה למשיבים 1-2 להקפיד שלא

עמוד 2 מתוך 8

לעשות שימוש בתפקידיהם לקידום עניינם האישי, ולהימנע מלהזכיר את שמם ותוארם בכל פרסום במימון המשיבה 3 (להלן: הסעד השני).

יוער למען שלמות הדברים כי במסגרת העתירה התייחס העותר גם לאירוע נוסף שבמסגרתו, כנטען, חולקו מתנות שנשאו את שמו של המשיב 1 בגני הילדים ובבתי הספר היסודיים בעיר אשקלון. אציין כבר עתה כי נושא זה חורג מגדרה של העתירה ואינו נדרש לצורך הכרעה במחלוקת שלפניי – ומשכך לא אדרש לטענות שהובאו בעניין. משאלה הם פני הדברים ממילא אין צורך להידרש לבקשת המשיבים (שבתשובתם העלו אף הם טענות בעניין הרקע להגשת העתירה) למחוק טענות מכתב העתירה.

4. המשיבים 1-3 מצדם טוענים שדין העתירה להידחות. לדבריהם, הגמלאון הוא פרסום עירוני עבור הגמלאים שמתגוררים באשקלון, אשר מפורסם פעמיים בשנה מזה כ-25 שנים ואשר כולל מידע אינפורמטיבי רב עבור תושבי העיר ובכלל זאת מידע שנוגע לימי הקורונה. בכל הנוגע לברכת ראש העיר, הרי שהיא נכללת בכלל הגיליונות של הגמלאון, ומדובר בברכה קצרה, אינפורמטיבית, שאין בה כדי להוות תעמולה במימון משאבי ציבור. כך, גם ביתר התמונות שבהם מופיעים המשיבים 1-2 אין לראות כקידום פוליטי והתמונות מובאות בתוך הקשר "ספציפי ורלוונטי". לשיטת המשיבים, בחינת הגיליון בהתאם למבחנים שנקבעו בהקשר זה, ובכלל זאת גם בער"מ 11/21 (שאליו הפנה העותר, כאמור) מלמדת כי אין לראות בגיליון תעמולה אסורה. בכל הנוגע לסעד השני, טוענים המשיבים שנוכח אופיו הכוללני יש לדחות אותו על הסף.

5. מרכז השלטון המקומי בישראל (להלן: המרכז) ביקש להצטרף כמשיב לעתירה, ונוכח הסכמת הצדדים האחרים, התרתי זאת. בעמדתו, המרכז לא נדרש לטענות העותר נגד הגמלאון, אלא מבקש ממני לבחון את החלטות קודמי, יושב ראש ועדות הבחירות המרכזית לכנסת ה-21 ו-22, בער"מ 11/21 שהוזכר לעיל ולקבוע איזון שונה בין מבחני המשנה שנקבעו לבחינת הסוגיה ואשר יתוארו להלן, כך שלעיתוי הפרסום יהא משקל מכריע בבחינת השאלה אם מדובר בתעמולת בחירות. בהקשר זה מצאתי לציין כבר עתה כי חרף ניסיונו של המרכז לשוות לעתירה דנן נופך עקרוני, עניינה מתמצה ביישום הדין הקיים שנוגע לפרסום במימון משאבי ציבור. עוד אוסיף כי כידוע, יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית אינו עומד כערכאת ערעור על החלטות קודמיו (ראו החלטתי בבקשה לעיון בתיק תב"כ 36/23 עזרא נ' טלזר, פסקה 7 (22.7.2020)). משכך, לא מצאתי כי יש מקום לעיין מחדש בנקודת זמן זו בתשתית הנורמטיבית הצריכה לעניין המפורטת – בין היתר – בער"מ 11/21.

דיון והכרעה

רקע נורמטיבי

6. השאלה שלפניי היא אפוא אם יש לראות בגיליון מס' 24 של הגמלאון משום "תעמולת בחירות". ככל שיימצא שהגיליון הוא בחזקת תעמולת בחירות, והוא מופץ או מופק במימון המשיבה, אזי חל לגביו סעיף 2 לחוק דרכי תעמולה, הקובע:

"2א. לא ייעשה שימוש, בקשר עם תעמולת בחירות, בכספים או בנכסים מוחשיים או בלתי מוחשיים של גוף מבוקר כמשמעותו בפסקאות (1), (2), (3), (4) ו-(9) של סעיף 9 לחוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 [נוסח משולב], או של תאגיד שהממשלה או רשות מקומית משתתפת בהנהלתו או בהונו, ולא ייעשה שימוש כאמור במקרקעין או במטלטלין המוחזקים למעשה על ידי גוף או תאגיד כזה, למעט שימוש כמפורט להלן [...]".

7. בהתאם לסעיף 2 לחוק דרכי תעמולה, האיסור הקבוע בסעיף 2א חל אף מחוץ "לתקופת בחירות" (90 הימים שלפני הבחירות וביום הבחירות), כמשמעותה בחוק דרכי תעמולה, ואולם, מובן כי בבחינת פרסום פלוני יש ליתן משקל למרחק הפרסום מתקופת הבחירות (ראו בהקשר זה: סלים ג'ובראן וגיא רווה "דיני התעמולה – עבר הווה ועתיד" ספר יורם דנציגר 531 (לימור זר-גוטמן ועידו כאום עורכים, 2019) (להלן: ג'ובראן ורווה, דיני תעמולה); סלים ג'ובראן וגיא רווה "האיסור על שימוש במשאבי ציבור שלא בתקופת בחירות" 11-13 (עתיד להתפרסם בספר ארבל)). למען שלמות התמונה אזכיר כי רשויות מקומיות הן גוף מבוקר לפי סעיף 9(4) לחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב].

8. סעיף 2א האמור אוסר, לענייננו, על שימוש במשאביה של הרשות המקומית לצורך תעמולת בחירות. השופטת א' פרוקצ'יה עמדה בעבר על התכליות שביסוד סעיף זה:

"האיסור לעשות שימוש בנכסי הציבור לצורך תעמולת בחירות הוא בעל משמעות מהותית ורבת חשיבות להגנה על כללי היסוד של חופש בחירות ושוויון הליך הבחירות, שלהם מימד חוקתי במשטר דמוקרטי. הוא מבטא את רעיון היסוד כי ההתמודדות בבחירות חופשיות צריכה לחתור, ככל האפשר, בין היתר, לשוויון האמצעים ויכולת הנגישות לבוחר, שיובטחו לכל המתמודדים. מתן אפשרות למתמודד בבחירות לעשות שימוש בנכסי ציבור, אליהם יש לו נגישות מיוחדת מכוח התפקיד אותו הוא ממלא בפועל, פוגע פגיעה ממשית בערך השוויון בבחירות, בהפלותו לטובה את המתחרה, המכהן במשרה ציבורית עובר לבחירות. פן נוסף של האיסור נובע מהצורך למנוע שימוש בנכסי ציבור למטרת קידום ענייניו האישי של מתמודד, שלא לשמו נועדו נכסים אלה

עמוד 4 מתוך 8

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 9195015 العنوان: مجمع بن-غوريون, أورشليم القدس, 9195015

טלפון هاتف: 02-6753407, פקס فاكس: 02-5669855 דוא"ל البريد الإلكتروني: VadatB@knesset.gov.ilאתר האינטרנט الموقع www.bechirot.gov.il

שבידי הרשות מלכתחילה" (תר"מ 2/19 פיינשטיין נ' מלול, פסקה 7
 ((8.11.2009)).

יושבי ראש ועדת הבחירות המרכזית לתקופותיהם ראו באיסור על שימוש במשאבי ציבור, כאחד
 מאבני הראשה של חוק דרכי תעמולה. עוד ב-1984 קבע מ"מ הנשיא (כתוארו דאז) מ' שמגר כך:

"המחוקק ביקש למנוע מרשויות, החולשות על תקציבי ציבור, את
 השימוש בכוחן האמור (הכולל, כמובן, גם את הכוח לאשר תקציבים)
 כדי להזרים כספי ציבור למטרות שאינן אלא תעמולת בחירות [...]"
 (תר"מ 2/83 נאות נ' עיריית חיפה, פ"ד לז(4) 183, 188 (1983) (להלן:
 עניין עיריית חיפה)).

במאמרם על דיני התעמולה, הרחיבו ג'ובראן ורווה על התכליות הנ"ל, בצינים כי:

"כספי ציבור, כשם כן הם, כספים אותם הפקיד הציבור בידי השלטון
 לצורך קבלת שירותים. בראי זה ברי כי שימוש בכספי ציבור למטרות
 אחרות ופרטיות הסותרות את ייעודם של כספים אלה אינו ראוי.
 האיסור האמור מבקש להגן על אינטרסים (טוהר המידות ואמון הציבור)
 וזכויות (הזכות לשוויון הזדמנויות בין המועמדים) ראשונים במעלה.
 הקושי הראשוני שמתעורר בעקבות הפגיעה הגלומה באיסור זה בחופש
 הביטוי הפוליטי מוצדק אפוא בשם אותם אינטרסים וזכויות. מכוח כך,
 הקפידו יושבי ראש ועדת הבחירות לאכוף איסור זה בצורה קפדנית"
 (ג'ובראן ורווה, דיני תעמולה, בעמ' 541).

9. המונח "תעמולת בחירות" לא הוגדר בדין, ונקבע כי יש לפרשו בהתאם לתכליות האיסורים
 שבהם נכלל, וכי פרשנותו של המונח תלויה הקשר ונסיבות (ראו והשוו: תב"כ 2/21 כהן נ' שרת התרבות
 והספורט (18.04.2018) (להלן: עניין כהן); בג"ץ 524/83 האגודה למען החייל בישראל נ' המנהל הכללי
 של רשות השידור, פ"ד לז(4) 85, 89-90 (1986); עניין עיריית חיפה, בעמ' 189). בבג"ץ 869/92 זוילי
 נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית, פ"ד מו(2) 692 (1992), נקבע כי בגדרי "תעמולת בחירות" יבואו רק
 אותם ביטויים שהאפקט הדומיננטי שלהם הוא בהשפעה על הבוחר (שם, בעמ' 709). בהמשך נקבע כי
 בחינת תכליתו הדומיננטית של פרסום תיערך מנקודת מבטו של הבוחר הסביר (דנג"ץ 1525/15 טיבי
 נ' מפלגת ישראל ביתנו (23.08.2017); ער"מ 11/21, פסקה 34). על פי מבחן "התכלית הדומיננטית",
 יש לבחון אפוא את תכליתו העיקרית של הפרסום. אם התכלית העיקרית היא להשפיע על הציבור
 לבחור בפלוני או להימנע מלבחור בו, ותכלית זו גוברת על תכליות אחרות – יראו בפרסום משום
 "תעמולת בחירות", כמשמעה בחוק דרכי תעמולה. כדי לבחון את תכליתו הדומיננטית של פרסום
 פלוני, פותחו בפסיקה בית המשפט העליון ובהחלטות יושבי ראש ועדת הבחירות המרכזית מבחני
 משנה שיש להתחשב בהם. בין היתר, נקבע שיש להתחשב בעניינים הבאים:

עמוד 5 מתוך 8

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 9195015 العنوان: مجمع بن-غوريون, اورشليم القدس, 9195015

טלפון هاتف: 02-6753407, פקס فاكس: 02-5669855 דוא"ל البريد الإلكتروني: VadatB@knesset.gov.il

אתר האינטרנט الموقع www.bechirot.gov.il

(א) מועד הפרסום ובקרתו למועד הבחירות;

(ב) יוזם דבר הפרסום;

(ג) האם מדובר בפרסום שגרתו של הרשות, או בפעולה ייחודית וחד פעמית;

(ד) מהי התכלית האחרת (שאיננה בעלת היבט תעמולתי) הניצבת בבסיס הפרסום (אם יש כזו),

והאם תכלית זו אכן מתממשת ועולה מן הפרסום;

(ה) מהי זהות המפרסם, והאם הפרסום כורך את הישגי הרשות הציבורית עם שמו של נבחר

ציבור מכהן (ראו והשוו: עניין כהן);

(ו) היקף הפרסום או עלותו, וחריגותו של היקף זה אצל הרשות הציבורית לפרסומים כגון דא;

(ז) ככל שמדובר בפרסום מטעם רשות ציבורית – אמינות הפרסום ודיוקו.

(עיינו, מני רבים: ער"מ 11/21, פסקה 35; תב"כ 3/21 בן מאיר נ' שר החינוך, פסקה 25

(20.1.2019) (להלן: עניין בן מאיר); עניין כהן, פסקה 38; תב"כ 4/20 גלאון נ' אריאל, פסקה 11

(27.1.2015); תר"מ 1/20 חברי סיעת "מרץ" במועצת העיר רעננה נ' חופרי, פסקה 4 (14.4.2013); תר"מ

238/20 יריב נ' בכר, פסקה 11 (31.8.2014); תב"כ 12/15 גולדשמידט נ' ראש הממשלה, פ"ד נה(3) 145

(1999); "איסור על תעמולת בחירות במימון כספי גוף מבוקר – פרסומים המופצים על ידי משרדי

הממשלה" הנחיות היועץ המשפטי לממשלה 1.1900, סעיפים 5-6 (2019)).

10. בחוזר מיוחד של מנכ"ל משרד הפנים 5/2018 "הנחיות היועץ המשפטי לממשלה לקראת

הבחירות לרשויות המקומיות" (17.4.2018) (להלן: החוזר המיוחד), רוכזו הנחיות היועץ המשפטי

לממשלה בעניין בחירות. בחוזר המיוחד נקבע כי במהלך ששת החודשים הקודמים למועד הבחירות,

יועבר כל פרסום מטעם הרשות המקומית, לאישור היועץ המשפטי לרשות המקומית. ואולם, הודגש

גם כי האיסורים שנוגעים לשימוש במשאבי רשות מקומית לצרכי בחירות "אינם מוגבלים לתקופה

מסוימת שלפני הבחירות" (שם, בעמ' 6). עוד צוין בחוזר, בין היתר, כי יש להקפיד על הפרדה בין

הרשות המקומית לבין נבחרו הציבור וכי בפרסומים מטעם הרשות המקומית אין מקום לייחס לנבחרו

הציבור פעולות של הרשות. כן צוין כי "הפצת מידע לציבור מטעם הרשות אינה פסולה כשלעצמה,

אולם אין לכרוך אותה עם פרסום שמו של ראש הרשות המקומית או נבחרו ציבור" (שם, בעמ' 7; כן

ראו והשוו: "השתתפות נבחרו ציבור ועובדי מדינה בפרסום ממשלתי" הנחיות היועץ המשפטי לממשלה

1.1703 (2020)).

מן הכלל אל הפרט

11. בראי העתירה שלפניי, האיזון ייערך בין רצונה, ואולי אף חובתה של הרשות להביא מידע אינפורמטיבי לתושביה, לבין החשש מתעמולת בחירות במימון משאבי ציבור (ראו והשוו: תב"כ 1/93 טיענת "צומח" נ' ממשלת ישראל, פ"ד מז(3) 353 (1993)). זאת על רקע התשתית הנורמטיבית עליה עמדנו. כאמור, הגמלאון הוא ביטאון שמוציאה עיריית אשקלון מזה שנים רבות. העותר טען כי גיליון מס' 24 "רובו ככולו" הוא בבחינת תעמולת בחירות במימון משאבי הציבור. עם זאת, בעיון בתוכנו של הגיליון, מצאתי שעיקרו אינפורמטיבי ומביא תכנים לפני הציבור בני הגיל השלישי באשקלון. גם דברי הברכה הקצרים המובאים מטעם המשיב 1, אינם מגלים עילה להתערבות בשים לב לאמת המידה שתוארה לעיל.

12. בצד האמור מצאתי כי שונים פני הדברים בכל שאמור בראיון עם המשיב 1, המחזיק 4 עמודים מתוך הגיליון. המשיבים טוענים כי הבחירות הבאות לרשויות המקומיות יתקיימו בעוד פרק זמן ניכר, וגם לפי אמות המידה שנקבעו בהלכה הפסוקה, אין מקום להתערבות שכן מדובר במתן מידע בפעולה שנעשית במסגרת הגמלאון באופן סדור וללא זיקה למערכת בחירות. אכן, עיתוי הפרסום הוא אחד ממבחני העזר הרלבנטיים ויש לו משקל ממשי, אך הוא אינו חזות הכל (וכך גם בכל הנוגע לטענת המשיבים כי מדובר בפרסום עיתי). כפי שנקבע לא אחת, קיים "איסור קטגורי" לכרוך במסגרת פרסומים מטעם העירייה בין הישגי העירייה לבין שמו, תמונתו או דברים מטעמו של ראש העירייה (תר"מ 99/20 סלע נ' חולדאי, פסקה 4 (15.9.2013)). בהמשך לכך הוחלט אך לאחרונה כי פרסומים הממומנים מכספי ציבור "המפארים, או מתארים מיזם, הישג, תכנית ביצוע (שבוצעה, או כזו מתוכננת) של הרשות המקומית – אסור שיכרכו או יציינו, ככלל את שמו ודמותו של ראש הרשות, או כל גורם פוליטי אחר עם אותם הישגים, בכל תקופה שהיא, קל וחומר בתקופת בחירות [...] אין פסול במתן אינפורמציה לקהל הבוחרים לשם מימוש תכלית של שמירת קשר עם התושב, אולם יש להיזהר שלא להצביע על ראש הרשות כמי שאחראי באופן בלעדי על הישגי הרשות (ער"מ 11/21, פסקאות 41, 42).

כשבוחנים אנו את הראיון האמור, התמונה הכללית המצטיירת היא דברי שבח לפעילותו של המשיב 1 ולפועלו. במסגרת הראיון מתארת הכתבת את המשיב 1 ומציינת כי "הקורונה ללא ספק לא תמנע ממנו ולא תעצור אותו מלטפח ולמנף הכי גבוה שאפשר את אשקלון. לדאוג לתושביה" (בעמ' 4) או "ראש העיר שלנו רגיש מאוד לנושא כמי שבא מבית קשה יום, משפחה מרובת ילדים. החזון שלו הוא לסייע ולתמוך עד כמה שניתן לשיפור איכות החיים של תושבי העיר וכמובן לגמלאי העיר" (בעמ' 7). זאת ועוד, לאורך הראיון נכרכות רבות מפעילות העירייה בדמותו האישית של ראש העירייה המכהן (ובכלל זאת, פעולות בתחום התחבורה, החינוך וההתמודדות עם מגפת הקורונה). בראיון כלולות גם שתי תמונות של המשיב 1, וגם לכך יש לייחס משמעות (וראו את האמור בהקשר זה בחוזר המיוחד,

עמוד 7 מתוך 8

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 9195015 العنوان: مجمع بن-غوريون, اورشليم القدس, 9195015

טלפון هاتف: 02-6753407, פקס فاكس: 02-5669855 דוא"ל البريد الإلكتروني: VadatB@knesset.gov.il

אתר האינטרנט الموقع www.bechirot.gov.il

בעמ' 7). לבסוף, הראיון נחתם בביטוי "תודה ושאפו ענק לראש העיר!". בהינתן כל האמור לעיל, מצאתי שבראי הבוחר הסביר, תכליתו הדומיננטית של הראיון, במנותק מיתר הגיליון, היא להשפיע על הבוחר, ולנטוע בו תמונה מסוימת של המשיב 1, ולכן הוא בחזקת תעמולת בחירות האסורה במימון משאבי ציבור (השוו: ער"מ 1/21 צורי נ' אבישר (8.7.2018)). לכן, ככל שיבקשו המשיבים 1-3 להמשיך ולהפיץ את הגיליון, עליהם להשמיט מתוכו (בעותקים מודפסים ובעותקים דיגיטליים כאחד), את הראיון במתכונתו הנוכחית.

13. בכל הנוגע לסעד השני, שבגדרו כאמור ביקש העותר למעשה ליתן צו שיוורה למשיבים 1-2 לפעול לפי הוראות הדין, מקובלת עלי עמדת המשיבים כי צו שנותן יושב ראש ועדת הבחירות לפי סעיף 17 ב לחוק דרכי תעמולה הוא צו אופרטיבי למניעת ביצוע עבירה או להפסקתה. משכך, אין מקום בנסיבות העניין ליתן את הסעד המבוקש שהוא סעד כללי וצופה פני עתיד (ראו והשוו: ער"מ 3/21 עיריית חולון נ' זכריה, פסקה 3 (12.7.2018)), וכמובן שחזקה על המשיבים שיפעלו בכפוף לדין.

סוף דבר

14. העתירה מתקבלת בחלקה, כך שניתן בזאת צו מניעה לפי סעיף 17 ב לחוק דרכי תעמולה, הקובע כי המשיבים 1-3 מנועים מלפרסם את הראיון המפורט בפסקה 13 לעיל, במתכונתו הנוכחית, ועליהם להשמיטו מכל פרסום של הגמלאון, לרבות במרשתת (אינטרנט).

נוכח קבלתה החלקית של העתירה יישאו המשיבים 1-3, בחלקים שווים, בהוצאות העותר בסך 3,000 ש"ח; למען הסר ספק, ההוצאות שהוטלו על המשיבים 1 ו-2, לא יוצאו מקופת המשיבה 3.

ניתנה היום, ט"ז בחשוון התשפ"א (3 בנובמבר 2020).

עוזי פוגלמן

שופט בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-24

עמוד 8 מתוך 8

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 9195015 العنوان: مجمع بن-غوريون, أورشليم القدس, 9195015
טלפון هاتف: 02-6753407, פקס فاكس: 02-5669855 דוא"ל البريد الإلكتروني: VadatB@knesset.gov.il

אתר האינטרנט الموقع www.bechirot.gov.il